

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การเปลี่ยนแปลงทางสังคมในปัจจุบันมีผลมาจากการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ การเมืองการปกครอง ความก้าวหน้าของสรรพวิชา และเทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งส่งผลต่อ การเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมแนวความคิดและความต้องการที่เป็นพื้นฐานของผู้คนในสังคม วิถีชีวิต ของคนเปลี่ยนไปจากสังคมดั้งเดิมที่มีความเรียบง่ายมาเป็นสังคมที่ซับซ้อน การประกอบอาชีพ ที่ หลากหลายมากขึ้นก่อให้เกิดปัญหาตามมา เช่น การกระจายรายได้ ปัญหาสังคมและสิ่งแวดล้อม (ธีระ รุญเจริญ และวาสนา ศรีไพโรจน์, 2554:12 -13) เพื่อให้ตอบโจทย์และมีศักยภาพแข่งขันกับนานาชาติ ประเทศ นับว่าเป็นแนวทางสำคัญของการพัฒนาประเทศ คือ การพัฒนาคนเพื่อให้สนองตอบความ ต้องการของคนส่วนมากในสังคม ผู้ที่ประกอบอาชีพจึงมีความจำเป็นต้องมีการปรับเปลี่ยนพัฒนาให้ ทันกับความเปลี่ยนแปลงทางสังคมบนพื้นฐานของวัฒนธรรมและบริบทของพื้นที่ ในการจัดการศึกษา จึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องมีการสร้างพื้นฐานทักษะที่จำเป็นให้กับผู้เรียน การพัฒนาคนในองค์กร ทั้ง ภาครัฐและเอกชนให้เป็นทรัพยากรบุคคลที่มีความรู้ ความสามารถ และมีทักษะที่จำเป็นต่อการใช้ ชีวิตในยุค4.0ให้มีความสมดุลทั้งทางสติปัญญา ด้านจิตใจและด้านสังคมอย่างครบถ้วนและอยู่บนพื้น วิถีชีวิตแบบไทยและอยู่ในสภาวะที่พร้อมที่จะแข่งขันและร่วมมือกันได้ในศตวรรษที่ 21 อย่างมี ความสุข (ทัศนีย์ ทองไชย, 2556: 2) จากการเตรียมความพร้อมในเรื่องของทักษะพื้นฐานและการให้ โอกาสที่เท่าเทียมกันแก่เยาวชนทุกคนในการพัฒนาทักษะที่จำเป็นต่อการทำงาน ทักษะด้านเทคนิค และอาชีพเพื่อประโยชน์ในการทำงานที่ดีหรือการเรียน โดยหลักสูตรการเรียนการสอนจะช่วยให้เด็ก ทุกคนมีโอกาสเท่าเทียมกันในการฝึกฝนทักษะพื้นฐานให้แข็งแกร่ง

การพัฒนาประเทศไทยในระยะแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) ได้ยึดหลักการปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในการพัฒนาอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ การบูรณาการ การพัฒนาในทุกมิติอย่างสมเหตุสมผลและยึดคนเป็นศูนย์กลางในการพัฒนาเพื่อมุ่ง สร้างคุณภาพชีวิตและสุขภาวะที่ดี พัฒนาคอนให้มีความเป็นคนที่สมบูรณ์ มีระเบียบวินัย ใฝ่รู้ มีความรู้ มีทักษะที่จำเป็น มีความคิดสร้างสรรค์ มีทัศนคติที่ดี มีความรับผิดชอบต่อสังคมสร้างการเจริญเติบโต ทางเศรษฐกิจ และเพิ่มโอกาสทางสังคม รายได้ให้กับประชากรกลุ่มที่มีรายได้ต่ำ ลดความเหลื่อมล้ำ และมีการขับเคลื่อนการเจริญเติบโตจากการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตบนฐานการใช้ภูมิปัญญา และ นวัตกรรมซึ่งเป็นหัวใจสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาในระยะต่อไป (สำนักงานคณะกรรมการ

พัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2559: 4) ความเชื่อมโยงของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 -2564) และแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) กับทิศทางการพัฒนาการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการในมิติด้านสังคมยุทธศาสตร์การสร้างโอกาสบนความเสมอภาคและความเท่าเทียมทางสังคมซึ่งมีการกำหนดแนวทางการพัฒนาศักยภาพคนในทุกช่วงวัยให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศในด้านต่างๆ พร้อมทั้งยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพเท่าเทียมทั่วถึงเสมอภาค อีกทั้งยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาทุนศักยภาพมนุษย์ให้ทัดเทียมกันมากยิ่งขึ้น สร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม โดยมีเป้าหมายให้คนทุกกลุ่มวัยมีทักษะและความรู้ ความสามารถที่จะเป็นฐานในการพัฒนาประเทศ มีการส่งเสริมให้เด็กวัยเรียนมีนิสัยรักการอ่านและมีทักษะการเรียนรู้ในเชิงคิดสังเคราะห์ สร้างสรรค์ต่อยอดไปสู่การสร้างนวัตกรรม มีความรู้และมีทักษะชีวิตและอาชีพ ทักษะทางการเงิน ทักษะสารสนเทศสื่อและเทคโนโลยีให้คนไทยได้เรียนรู้ตลอดชีวิต สร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต พัฒนาคู่มือพัฒนาสื่อการเรียนรู้ สร้างเครือข่ายระหว่างบ้าน วัด โรงเรียน ช่วยในการพัฒนาการเรียนรู้อย่างมีชีวิตในชุมชนและโรงเรียน ให้ความช่วยเหลือทางสังคมเพื่อให้ประชากรที่มีรายได้ต่ำสุดให้ได้รับการศึกษาที่สูงขึ้น และพัฒนาทักษะฝีมือเพื่อสร้างโอกาส ในการประกอบอาชีพ และยกระดับรายได้ให้ดีขึ้น (สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2559 : 24 – 25)

สถานศึกษาซึ่งเป็นหน่วยงานหลักในการขับเคลื่อนและวางแผนการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานให้บริการทางวิชาการแก่ท้องถิ่น ชุมชน ครอบหาแนวทางส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน ให้จบการศึกษาตามเกณฑ์ที่หลักสูตรกำหนดและมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัวเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพในสังคม โดยใช้หลักการบริหารแบบมีส่วนร่วม การทำงานเป็นทีม และการเสริมพลังอำนาจให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาการเรียนรู้ทักษะต่างๆและพื้นฐานอาชีพที่สอดคล้องกับบริบทของท้องถิ่นและเรียนรู้ด้วยความสุขสามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิต สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล คือ การลดเวลาเรียนในส่วนของวิชาการลง และไม่กระทบกับเนื้อหาหลักที่เด็ก ๆ ควรที่จะได้เรียนรู้ ครูต้องใช้ความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ให้นักเรียนได้สาระที่ต้องรู้ครบถ้วนอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น โรงเรียนจะต้องจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ต่าง ๆ ให้นักเรียนปฏิบัติพร้อมทั้งเป็นกิจกรรมที่มีความหลากหลายที่ช่วยเพิ่มพูนทักษะการคิดวิเคราะห์ ความมีน้ำใจต่อกัน การทำงานเป็นทีม กระตุ้นให้เด็กได้ค้นหาศักยภาพและความชอบของตนเองผ่านกิจกรรม “ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้” สร้างเสริมทักษะการทำงานการดำรงชีพ นับว่าเป็นกิจกรรมที่ตอบสนอง ความสนใจ ความถนัด และความต้องการของผู้เรียนตามความแตกต่างระหว่างบุคคล ส่งเสริมให้ผู้เรียนฝึกการทำงาน ทักษะทางอาชีพ เป็นทรัพย์สินทางปัญญา อยู่อย่างพอเพียงและมีวินัยทางการเงิน พัฒนาความสามารถด้านการใช้ทักษะชีวิตและสร้างเสริมสมรรถนะทางกาย ดังนั้น สถานศึกษา จึงมีบทบาทสำคัญในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนได้รับการพัฒนาให้สนองต่อนโยบายการจัดการศึกษามีทักษะที่จำเป็น

ตามหลักสูตรการศึกษาซึ่งผู้เรียนจะมีศักยภาพและความสามารถตามความถนัดและความสนใจ สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างเหมาะสม

นโยบายการจัดการศึกษาและสภาพปัญหาดังกล่าวมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งอีกทั้งยังมีความสอดคล้องกับการวิเคราะห์จุดแข็งจุดอ่อนของโรงเรียนเทพสุวรรณชาดวิทยา ตั้งอยู่หมู่ที่ 1 ตำบลท่าคา อำเภอบ้านคา จังหวัดสมุทรสงคราม สภาพโดยทั่วไปของตำบลท่าคา มีลักษณะภูมิประเทศ เป็นที่ราบลุ่ม มีลำคลองไหลผ่านหลายสาย เนื่องจากสภาพดินเป็นดินร่วนปนทราย ลักษณะดินโดยทั่วไปอ่อนตัวได้ง่ายมีความอุดมสมบูรณ์เหมาะแก่การประกอบอาชีพด้านเกษตรกรรม ประชากรส่วนใหญ่ จึงประกอบอาชีพด้านเกษตรกรรม ทำสวนมะพร้าว ส้มโอ ฝรั่ง ลำไย ดอกไม้ ค้าขาย รับราชการ และรับจ้างทั่วไป มีรายได้เฉลี่ย 31,137 บาท/คน/ปี เพื่อพัฒนานักเรียนให้มีศักยภาพ มีความพร้อมในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ เพื่ออยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข และช่วยเหลือสังคมได้ จึงมีการนำปราชญ์ชาวบ้านมาใช้ ให้ผู้เรียนมีทักษะอาชีพที่สอดคล้องกับบริบทของท้องถิ่น ความถนัดและความสนใจของผู้เรียน เป็นไปตามหลักการของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 คือ การศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจ ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่นมีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลาและการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 3)

จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารและครูของโรงเรียนเทพสุวรรณชาดวิทยา วันที่ 14 กรกฎาคม 2563 มีการเสนอประเด็นปัญหาเรื่องทักษะอาชีพของนักเรียน เนื่องจากเด็กนักเรียนส่วนใหญ่มีฐานะยากจน และโรงเรียนเป็นสายสามัญ ก็อาจจะทำให้เด็กค่อนข้างสับสน และเลือกแนวทางในการประกอบอาชีพในอนาคตค่อนข้างจะยาก และจากการตัดสินผลการเรียนในปีการศึกษาที่ผ่านมาพบว่าตัวชี้วัดในกลุ่มสาระการงานอาชีพ สาระที่ 4 การอาชีพ มาตรฐานที่ 4.1 เข้าใจ มีทักษะที่จำเป็น มีประสบการณ์ เห็นแนวทางในการอาชีพ ใช้เทคโนโลยี เพื่อพัฒนาอาชีพ มีคุณธรรม และมีเจตคติที่ดีต่ออาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายอยู่ในระดับปานกลาง ทางโรงเรียนจึงจะจัดการศึกษาโดยมุ่งเน้นให้นักเรียนได้ทั้งทักษะวิชาการและทักษะวิชาชีพ เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวันที่ยั่งยืน เพราะนักเรียนที่จบจากโรงเรียนเทพสุวรรณชาดวิทยาไปส่วนใหญ่มีโอกาสน้อยที่จะเรียนต่อระดับอุดมศึกษาเนื่องจากฐานะทางครอบครัวไม่ดีต้องออกมาทำงานตามวิถีชีวิตเดิม ๆ การสอนทักษะอาชีพให้กับนักเรียนจึงเป็นภูมิคุ้มกันที่นักเรียนสามารถนำไปเป็นทางเลือกในการประกอบอาชีพได้

ผู้วิจัยจึงตระหนักถึงความสำคัญของกลยุทธ์การขับเคลื่อนและพัฒนาทักษะอาชีพนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ของโรงเรียนเทพสุวรรณชาดวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาสมุทรสาคร สมุทรสงคราม เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมนักเรียนให้มีพัฒนาการด้านทักษะอาชีพและสมรรถนะที่จำเป็นในการเข้าสู่อาชีพที่ตรงตามความต้องการ อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

คำถามการวิจัย

1. กลยุทธ์การขับเคลื่อนการพัฒนาทักษะอาชีพของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเทพสุวรรณชาฎวิทยา เป็นอย่างไร
2. กลยุทธ์การพัฒนาทักษะอาชีพของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเทพสุวรรณชาฎวิทยา เป็นอย่างไร
3. ผลการการพัฒนาทักษะอาชีพของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนเทพสุวรรณชาฎวิทยา เป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษากลยุทธ์การขับเคลื่อนการพัฒนาทักษะอาชีพของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเทพสุวรรณชาฎวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรสาครสมุทรสงคราม
2. เพื่อศึกษาการพัฒนาทักษะอาชีพของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเทพสุวรรณชาฎวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรสาครสมุทรสงคราม
3. เพื่อศึกษาผลการพัฒนาทักษะอาชีพของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเทพสุวรรณชาฎวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรสาครสมุทรสงคราม

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ เพื่อพัฒนากลยุทธ์การขับเคลื่อนและการพัฒนาทักษะอาชีพของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเทพสุวรรณชาฎวิทยา จังหวัดสมุทรสงคราม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรสาครสมุทรสงคราม ผลงานวิจัยในครั้งนี้จะได้คู่มือในการขับเคลื่อนการพัฒนาทักษะอาชีพของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเทพสุวรรณชาฎวิทยา จังหวัดสมุทรสงคราม

กลุ่มเป้าหมาย

1. ผู้บริหารและครูของโรงเรียนเทพสุวรรณชาฎวิทยา จำนวน 5 คน
2. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ของโรงเรียนเทพสุวรรณชาฎวิทยา จำนวน 49 คน
3. ประชาชนชาวบ้าน จำนวน 3 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น ได้แก่ กลยุทธ์การขับเคลื่อน ประกอบด้วย กลยุทธ์การมีส่วนร่วม กลยุทธ์การทำงานเป็นทีม และกลยุทธ์การเสริมพลังอำนาจ กลยุทธ์การพัฒนา คือ การจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนเป็นฐาน

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ทักษะอาชีพ ประกอบด้วย

2.1 ทักษะการทำงานร่วมกัน

2.2 ทักษะกระบวนการทำงาน

2.3 ทักษะกระบวนการแก้ปัญหา

2.4 ทักษะแสวงหาความรู้

2.5 ทักษะการจัดการ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. กลยุทธ์การขับเคลื่อนเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพ หมายถึง การกำหนดเป้าประสงค์ระยะยาวของทั้งองค์กร การเลือกการกระทำที่นำมาใช้ และการจัดสรรทรัพยากรเพื่อให้ไปสู่ทักษะอาชีพของนักเรียน ประกอบด้วย 3 กลยุทธ์ ดังนี้

1.1 กลยุทธ์การมีส่วนร่วม หมายถึง การใช้หลักการทำงานแบบมีส่วนร่วมของทุกคนทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องในการกำหนดกลยุทธ์การขับเคลื่อนเพื่อใช้ในการพัฒนาทักษะอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเทพสุวรรณชาฎวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรสาคร สมุทรสงคราม กล่าวคือ ผู้บริหาร และครู ในสถานศึกษามีส่วนร่วมในการพัฒนาทักษะอาชีพของนักเรียน

1.2 กลยุทธ์การทำงานเป็นทีม หมายถึง การรวมกลุ่มกันของกลุ่มบุคคลตั้งแต่สองคนขึ้นไป เพื่อดำเนินการในกิจกรรมบางอย่างร่วมกันโดยมีวัตถุประสงค์ในการกำหนดกลยุทธ์การขับเคลื่อนเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเทพสุวรรณชาฎวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรสาคร สมุทรสงคราม มีการวางแผนการทำงานร่วมกัน โดยสามารถสื่อสารกันได้อย่างเป็นระบบ รวมถึงการปรับตัวเข้าหากันได้ มีการแสดงบทบาทการเป็นผู้นำหรือผู้ตามที่ดีได้อย่างเหมาะสม เพื่อพัฒนาทักษะอาชีพของนักเรียนบรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล

1.3 กลยุทธ์การเสริมพลังอำนาจ หมายถึง กลยุทธ์ในการเพิ่มศักยภาพหรือความสามารถของครูในโรงเรียน ช่วยในการขับเคลื่อนเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเทพสุวรรณชาฎวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรสาคร สมุทรสงคราม โดยการแจกเอกสารความรู้ การพูดคุยแลกเปลี่ยนข้อสงสัยและความรู้

ต่าง ๆ เพื่อสร้างความมั่นใจทางวิชาการให้กับครูรวมทั้งการกระตุ้นให้เกิดการตื่นตัวในการพัฒนา นวัตกรรมเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพของนักเรียน

2. กลยุทธ์การพัฒนาทักษะอาชีพของนักเรียนโดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุมชน เป็นฐาน การเรียนรู้จะเกิดขึ้นเมื่อผู้เรียนได้รับประสบการณ์จากการหาความรู้และความหมายด้วย ตนเอง มีการวิเคราะห์การประเมิน และการแก้ปัญหา โดยครูเป็นผู้กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความอยากรู้ และเป็นผู้ชี้แนะในระหว่างเรียน การเรียนรู้โดยใช้ชุมชนเป็นฐานเป็นการเรียนรู้จากประสบการณ์ที่ ผู้เรียนเรียนรู้ “โลกแห่งความจริง” มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเข้าใจสภาพปัญหาและความต้องการ หรือ ลักษณะของชุมชนนั้นๆ เพื่อสร้างความรู้ผ่านการเรียนรู้ที่บูรณาการกลยุทธ์การสอนอย่างหลากหลาย

3. ทักษะอาชีพ หมายถึง ลักษณะของพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความสามารถในการ เรียนรู้ผ่านประสบการณ์และการฝึกฝน โดยการศึกษาและร่วมกิจกรรมในการประกอบอาชีพ รวมถึง การหาความรู้ในการประกอบอาชีพเพื่อใช้ในการตัดสินใจเลือกอาชีพมีเป้าหมายในอาชีพเพื่อให้ สามารถเลี้ยงตนเองและครอบครัว ให้มีความเป็นอยู่ที่ดีมีความสุข โดยมีทักษะพื้นฐานจำเป็นที่ใช้ใน การประกอบอาชีพเบื้องต้น ซึ่งประกอบด้วยทักษะต่างๆ ดังนี้

3.1 ทักษะการทำงานร่วมกัน (Collaborative skills) เป็นการสร้างความ สัมพันธภาพที่ดีต่อกันในการทำงาน มีความรักใคร่ ความนับถือ ความจงรักภักดีและความร่วมมือใน การทำงานร่วมกับผู้อื่น เพื่อเป็นการสร้างบรรยากาศที่ดีในการทำงานระหว่างกันมีติดต่อกัน ประสานงานกับบุคคลอื่นๆ รู้จักบทบาทหน้าที่ในกลุ่ม มีทักษะในการฟัง พูด มีภาวะผู้นำและผู้ตามใน การทำงานเพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และประสบความสำเร็จ

3.2 ทักษะกระบวนการทำงาน (Process Skill) เป็นการลงมือทำงานอย่างเป็น ระบบตามแบบแผน ทั้งรายบุคคลและรายกลุ่ม มีการวิเคราะห์งาน เพื่อกำหนดเป้าหมายหรือ จุดประสงค์ของงาน จากนั้นร่วมกันวางแผนในการทำงานกลุ่ม กำหนดบทบาทหน้าที่รับผิดชอบของ แต่ละคน วางแผนกำหนดวิธีการดำเนินงาน ระยะเวลา งบประมาณ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของงาน

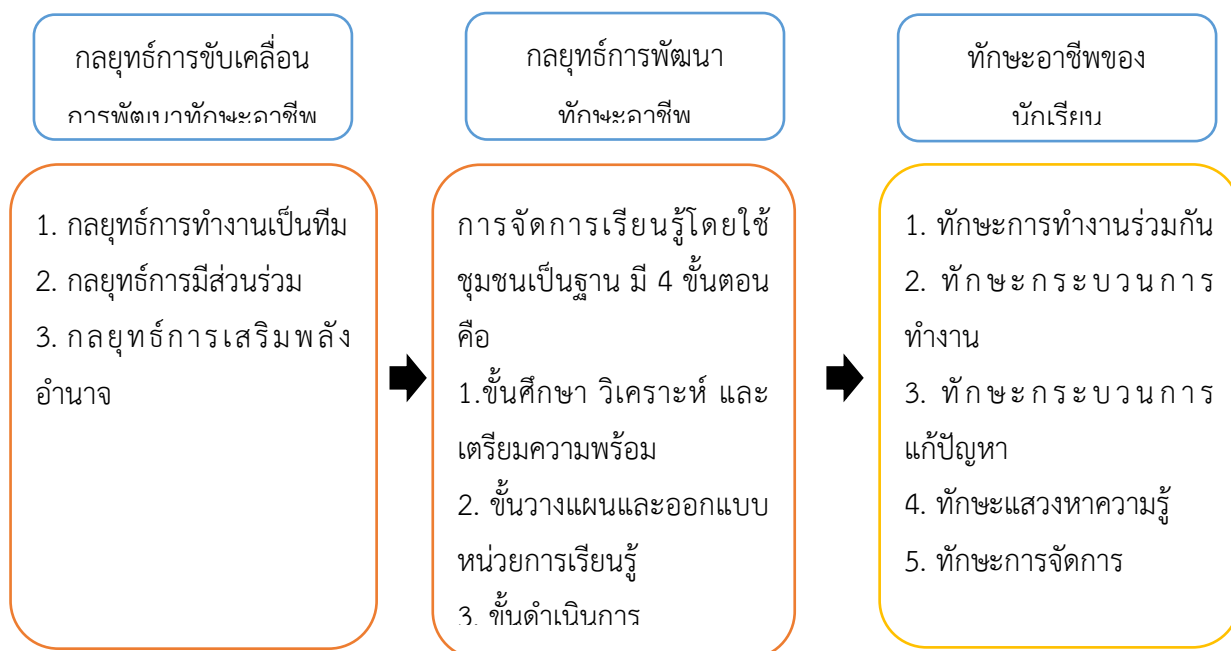
3.3 ทักษะกระบวนการแก้ปัญหา (Problem Solving Skill) เป็นความสามารถ ปฏิภาณไหวพริบในการจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างเป็นระบบด้วยการสังเกต การวิเคราะห์หา สาเหตุของปัญหาเพื่อหาวิธีการหรือแนวทางในการแก้ปัญหา และประเมินผลการดำเนินการแก้ไข ปัญหาว่าสามารถแก้ปัญหาได้จริงหรือไม่ อย่างไร เพื่อป้องกันการเกิดปัญหาเดิมเกิดซ้ำอีกครั้ง

3.4 ทักษะแสวงหาความรู้ (Inquiry Skill) เป็นการค้นคว้าหาความรู้เพื่อนำ ความรู้ที่ได้มาสร้างเป็นองค์ความรู้ใหม่ โดยอาจมาจากการคิด การศึกษา การทดลอง หรือจาก ประสบการณ์ตรงจากการปฏิบัติ จากผู้รู้ ผู้เชี่ยวชาญ หรือการนำเทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทในการ แสวงหาความรู้ เพื่อนำความรู้ที่ได้มาใช้ในการดำเนินงาน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของงาน

3.5 ทักษะการจัดการ (Management Skill) เป็นการบริหารจัดการ จัดสรรเวลา และงานให้เป็นระบบ จัดสรรคนให้เหมาะสมกับงาน สร้างบรรยากาศในการทำงานเพื่อให้ทีมมีความเข้มแข็งในการทำงานร่วมกันจนสำเร็จให้สามารถดำเนินงานได้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดอย่างมีประสิทธิภาพ

กรอบแนวคิดการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับกลยุทธ์การขับเคลื่อนและพัฒนาทักษะอาชีพของนักเรียนมาจาก คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2551 : 133) และภัทรวรรณ ทองด้วง (2552 : บทคัดย่อ) ส่วนกลยุทธ์การพัฒนาทักษะอาชีพของนักเรียน ผู้วิจัยได้นำแนวคิดเกี่ยวกับกลยุทธ์การพัฒนาทักษะอาชีพ โดยใช้การจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุมชนเป็นฐานที่สังเคราะห์จากงานวิจัยของ ดิษยุทธ์ บัวจุม และคณะ (2557 : 65) และศรีวรรณ ฉัตรสุริยวงศ์ (2557 : 78) และประยูร บุญใช้ และภูมิพงศ์ จอมหงส์พิพัฒน์ (2558 : 44) มาแสดงเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยสามารถแสดงได้ดังที่ปรากฏในภาพที่ 1.1

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ประโยชน์ของการวิจัย

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายได้รับการพัฒนาทักษะอาชีพและสามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพในอนาคต
2. ครูได้ร่วมพัฒนาทักษะอาชีพของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเทพสุวรรณชาฎวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรสาคร สมุทรสงคราม
3. โรงเรียนได้คู่มือการบริหารการพัฒนาทักษะอาชีพของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนเทพสุวรรณชาฎวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรสาคร สมุทรสงคราม ที่สามารถนำไปใช้ในการบริหารจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพต่อไป